

முன்றுரை

புகழ் அனைத்தும் அள்ளாஹ்வுக்கோ ஸலாத்தும் ஸலாமும் அவனின் திறுத்தி தூகார் முஹம்மத் ஸல்லஸ்ஸாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மீதும், அவர்களது கிளையார்கள், தோழர்கள் மற்றும் நல்லடியார்கள் மீதும் உண்டாவதாக!

அன்பு நிறைந்த கில்லாமிய நெஞ்சங்களே!

எம்மைப் படைத்துப் பரிபாலித்துக் கொண்டிருக்கும் ஏக நாயன் அள்ளாஹ்விடமிருந்து எம் சுருகத் தலைவர் முஹம்மத் ஸல்லஸ்ஸாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுக்கு கிறக்கப்பட்ட திறுதி வேதம்தான் புனித அல்குர்மூன்.

அள்ளாஹ்தழுலா “மேஹும் அல்குர்மூனை (நன்கு திருத்தமாக) நிறுத்தி நிறுத்தி ஓதுவீராக” (73:04) என்று கூறியதற்கு அமையவும் “புனித அல்குர்மூன் எவ்வாறு அருளப்பட்டதோ அவ்வாறே அதனை ஓதுவதை அள்ளாஹ் விரும்புகிறான்” என ரஸாலுல்லாஹி ஸல்லஸ்ஸாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கூறியதற்கமையவும் அல்குர்மூன் எம்முறையில் அருளப்பட்டதோ அம்முறையில் அதனை ஓதக் கற்றுக் கொள்வது முஸ்லிமான ஓவ்வொரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கடமையான ஒன்றாகும். எனவே முறைப்படி அப்புநித அல்குர்மூனை ஓதிட, அகன் அடிப்படைச் சட்டங்களை திலகுவான முறையில் எடுத்து எழுதப்பட்டதே உங்கள் கரங்களில் தவழும் கிந்றால்.

அதேபோன்று நாள்தோறும் ஜவேனை தொழுகை கடமையாக்கப்பட்ட நாம் அதனுடைய பர்னுகளை நன்கு விளங்கி அவற்றைப் பேணி நிறைவேற்றும் போதுதான் அது தொழுகையாக அமையும் என்பதில் எள்ளவேனும் ஜயமில்லை. அந்தவகையில் நாம் குறைந்தபட்சம் ஓவ்வாரு தொழுகையிலும் சொல் சார்ந்த பர்னுகளான ஓரம்பத் தக்பீர், சூறதுல் பாதிஹா, அத்தஹிய்யாத், சலவாத், முதலாம் ஸலாம் போன்றவைகளையாவது சரியான மொழிதலாக மொழிவது கின்றியமையாததொன்றாகும். ஏனெனில் அதனை பிழையாக மொழிவதன் மூலம் நம் தொழுகைகள் கூட நமக்கு சாபமிடக்கூடியவைகளாகவிடும்.

அகனால்தான் புனித அல்குர்மூனின் ஓதலை சீர் செய்யும் எமது கிச்சிறிய முயற்சியுடன் தொழுகையின் சொல் சார்ந்த பர்னுகளையும் எல்லோரும் சரிவர உச்சரிக்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக அவற்றைத் தமிழ் ஒலிபெயர்ப்பு உச்சரிப்புடன் கிந்றாலில் சேர்த்துள்ளோம்.

அள்ளாஹ்தழுலா கிச்சிறிய முயற்சையை கழுல் செய்து கொள்வதுடன் எனது தீனுடைய கல்விக்கு உரமிட்ட எனது சங்கைக்குரிய உஸ்தாக் மார்களுக்கும், திதனை தொகுப்பதற்கும் வெளியிடுவதற்கும், மேஹும் பஸ்வேறு வகையிலும் ஓத்துழைத்த அனைவருக்கும், கிந்றாலில் ஏதும் தவறுகள் கிருப்பன் திதன் பிறரு அதனை சுட்டிக் காட்டக்கூடியவர்களுக்கும் சுருகத்திலும் கிருபை செய்வானாக! ஆழின்.

அல்ஹாபிழ் அஷ்த-ஷைக் அடு யஹ்யா ஜே. ஸமீல் முஹம்மத் (ரஹ்மானி)

ஹி. 1430-12-08 / 2009-11-25

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ. وَالصَّلٰةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلٰى آلِهِ وَصَاحِبِهِ أَجْمَعِينَ. أَمَّا بَعْدُ!

قَالَ اللّٰهُ تَعَالٰى:

﴿وَرَتَّلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾ [المُزَمَّل : ٠٤]

அள்ளாஹ்தழுலா கூறுகின்றான்:

“மேஹும் (புனித) அல்குர்மூனை (நன்கு திருத்தமாக) நிறுத்தி நிறுத்தி ஓதுவீராக”.

(குறுதுல் முஸ்லம்மில் - 04)

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ:

منْ لَمْ يَتَعَنَّ بِالْقُرْآنِ فَلَيْسَ مِنَّا (رواه أبو داود)

“யார் அழகிய தொனியில் (கஜ்வீக் முறைப்படி) அல் குர்மூனை ஓதவில்லையோ, அவர் எம்மைச் சார்ந்தவர்ல்லர்” என நபி ஸல்லஸ்ஸாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் அருளினார்கள். (அழகாவுக்)

مَخَارِجُ الْحُرُوفِ

அரபு எழுத்துக்கள் வெளியாகும் இடங்கள்

ஓர் அரபு எழுத்து வெளியாகும் இடத்தைக் கண்டுபிடிப்பது எப்படி?

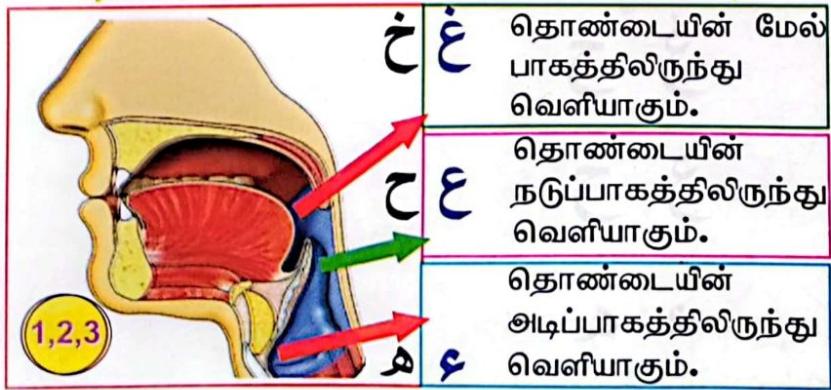
அரபு எழுத்து வெளியாகும் கிடத்தை, ‘மஹ்றஜ்’
(مَحْرُجْ) என்று கூறப்படும்.

இர் அரபு எழுத்து வெளியாகும் திடத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமானால், அவ்வெழுத்திற்கு சுசுன் (கூட்டு) செய்து, அதற்கு முன்னால் பத்துரா (தீட்டு) உள்ள ஹம்ஸா (அ) வைச் சேர்த்து வாசிக்கும் போது, அதன் சப்தம் எங்கு நிற்குமோ, அதுவே அவ்வெழுத்து வெளியாகும் திடமாகும்.

உதாரணங்கள்

أَصْ	أَرْ	أَذْ	أَخْ	أَحْ	أَثْ	أَبْ
أَهْ	أَقْ	أَغْ	أَعْ	أَظْ	أَطْ	أَضْ

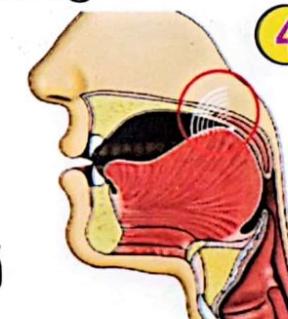
01 തൊണ്ടെയിലിനുന്തു വെൺഡാകുപവെ

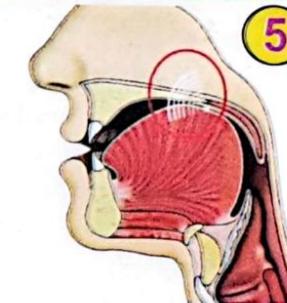
கிடை வயிலிக் அங்குர்சன் தாந்திக் கலைப்பீடு இயங்கிகளோம்

02 നാവുമ் വായിൻ മേർപ്പകുതിയുമ്

நாவின் கிறுதி, அதற்கு
நேரே உள்ள மேல்
அண்ணத்தில் படும் போகு
வெளியாகும்.

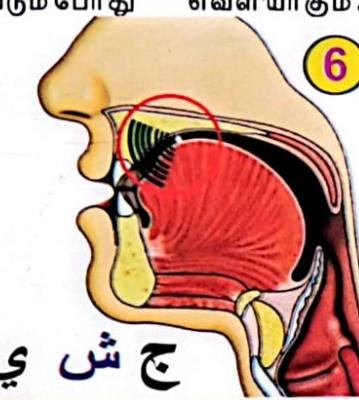

۵

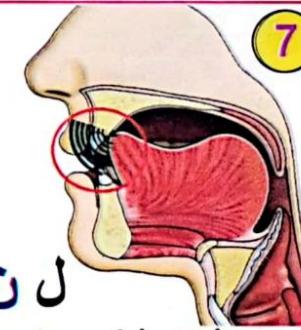

‘**க**’ வெளியாகும்
கிடத்திலிருந்து சிறிது
வாய்ப்பக்கமாக, முன்
தள்ளி வெளியாகும்.

நாவின் நடு, அதற்கு நேரே
உள்ள மேல் நடு அண்ணத்தில்
படும் போது வெளியாகும்.

٦

நுனி நாவலின் ஓரப் பகுதி
அனைத்தும் மேல் முன்
பற்கணக்கு மேலுள்ள முரசுப்
பகுதியில் படுவதன் மூலம்
வெளியாகும்.

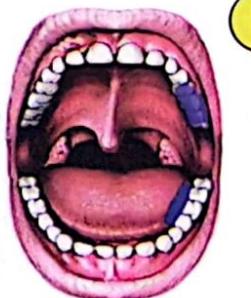
ن நாவின் நூனி, மேல் முன் பற்களுக்கு மேலுள்ள மரசில் படும் போது (லாமுடைய மஹ்மஜிம்கு சுற்று மேலால்) வெளியாகும் அத்துடன் ‘நூன்னா’ (نونا) எனும் முக்கந்தண்டிலிருந்து வெளியாகும் ராகமும் கிள்விவழக்கை உச்சரிக்கும் போது உண்டாகின்றது.

நாவின் நுனி, மேல் முன் பற்கணக்கு மேலுள்ள முரசில் படும் போது (நானுடைய மஹ்றஜிங்கு சற்று நெருக்கமாக) வெளியாகும்.

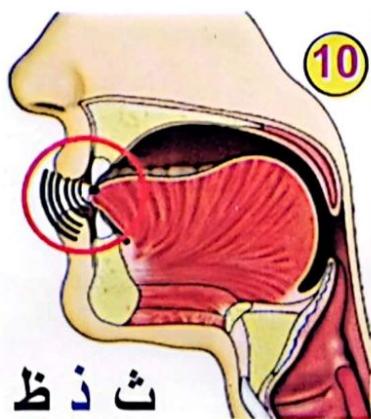
03

நாவும் பல்வும்

நாவின் வலது அல்லது
கிடது பக்க ஓரம், மேல்
கடைவாய்ப் பற்களின்
உட்புற ஓரத்தில் படுவதன்
மூலம் வெளியாகும்.
(கிருபக்க ஓரத்தினாலும்
மொழிய முடியும்)

நுனி நாவு, மேல் முன்
பற் களின் ஓரத் தில்
படும் போகு வெளியாகும்.

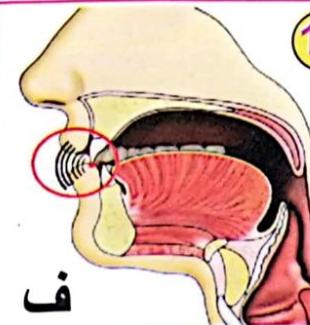
நுனி நாவு, கீழ் முன்
பற்களின் உள்ளோரத்தில்
படும்போது, சப்தம் மேல்
பகுதியிலும் கீழ் பகுதியிலும்
உள்ள முன் பற்கஞுக்கு
மத்தியிலிருந்து வெளியாகும்.

நுணி நாவு, மேல் முன்
பற்களின் வேர்ப்பகுதியில்
படும்போது வெளியாகும்.

நுனி நாவு, கீழ் முன்
பற்களின் உள்ளோரத்தில்
படும்போது, சப்தம் மேல்
பகுதியிலும் கீழ் பகுதியிலும்
உள்ள முன் பற்கஞுக்கு
மத்தியிலிருந்து வெளியாகும்.

04

பல்வும் உதடும்

0

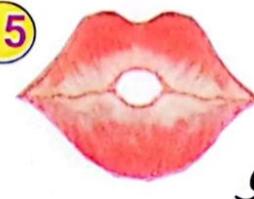
கிரு உதடுகளும்

1

14

۲

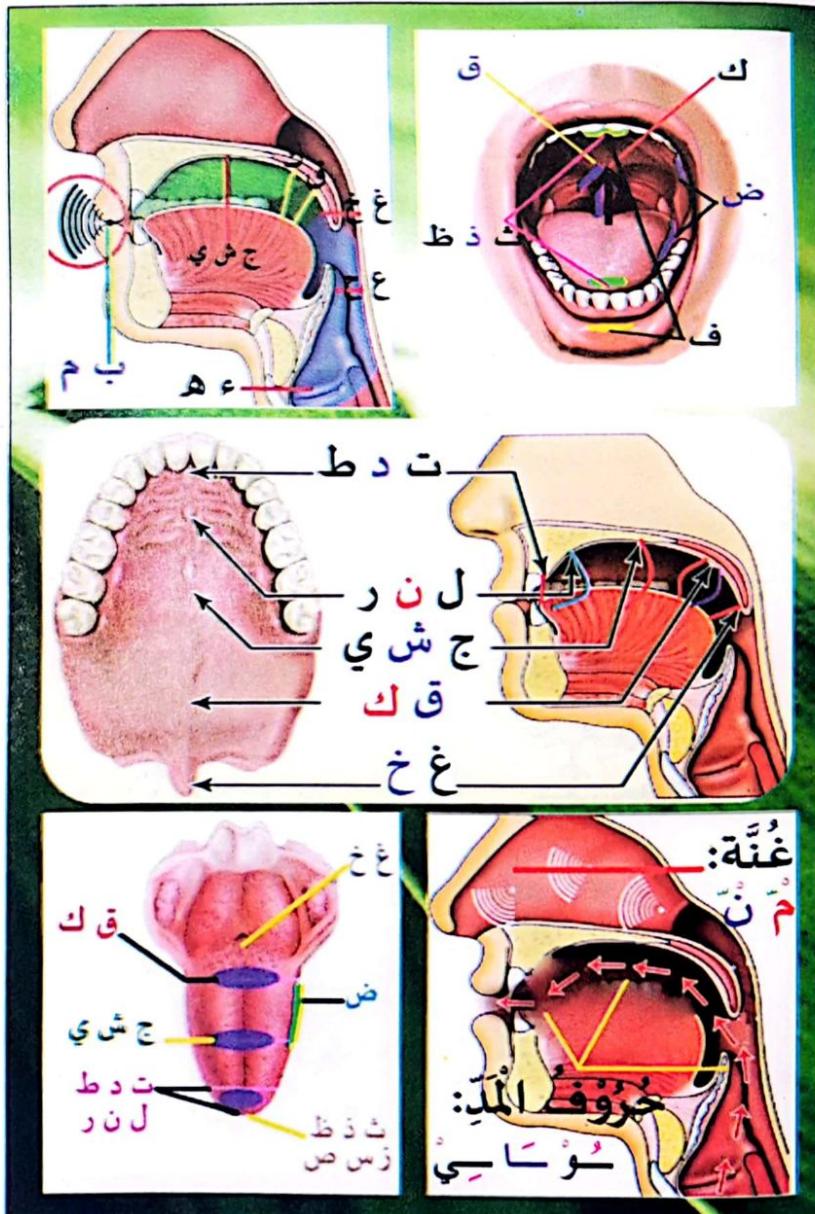
கிரு உதடுகளும் கிலேசாக கிணைவதன் மூலம் வெளியாகும். அத்துடன் ஸ்னா எனும் முக்கந்தண் டிலிருந்து வெளியாகும் ராகமும் திவ்வெழுமத்தை உச்சரிக்கும் போகு உண்டாகின்றது.

இரு உதகுகளின் ஓராக்களையும்
சேர்த்து, நடுவில் சற்று
இடைவெளி இருக்க, (இரு
உதகுகளையும் வ்டவழவாக)
குவித்து உச்சரிக்கும் போது
வெளியாகும்.

ஓரே பார்வையில் அரபு எழுத்துக்கள் வெளியாகும் இடங்கள்

அரபு எழுத்துக்கள்

5	جِيمٌ	4	ثَّا	3	بَّا	2	بَّا	1	الْفُ
JEEM	ج	THAA	ث	BAA	ت	BAA	ب	ALIF	ا
10	رَاءٌ	9	ذَّالٌ	8	دَّالٌ	7	حَاءٌ	6	حَاءٌ
RAA	ر		ذ		د		خ	HAA	ح
15	ضَّاَذٌ	14	صَّاَذٌ	13	شَّيْنٌ	12	سَيْنٌ	11	زَاءٌ
	ض		ص		ش		س	ZAA	ز
20	فَاءٌ	19	غَيْنٌ	18	عَيْنٌ	17	ظَاءٌ	16	طَاءٌ
FAA	ف		غ		ع		ظ		ط
25	نُونٌ	24	مِيمٌ	23	لَامٌ	22	كَافٌ	21	قَافٌ
NOON	ن	MEEM	م	LAAM	ل	KAFF	ك		ق
29	يَاءٌ	28	هَمْزَةٌ	27	هَاءٌ	26	وَاءٌ		
YAA	ي	HAMZAH	ء				WAAW		و

குறிபு: கூடுதலாக பயிற்சி எடுக்க வேண்டிய எழுத்துக்கள் பச்சை நிறத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவ்விவரமுக்குக்கள் எமது நாட்டு மொழிகளிலுள்ள எழுத்துக்களின் உச்சரிப்புகளுக்கு மாற்றமானதாகும். கிந்த 29 அரபு எழுத்துகளுக்கும் ‘ஹ்ராபுல் ஹஜாகிய்யா’ (الْحُرُوفُ الْهَجَائِيَّةُ) எனப்படும்.

‘அலீப்’ கிற்கும் ‘ஹ்ராபு’ விற்கும் வித்தியாசம், ஹறகத் பெற்று வரும் எழுத்து ஹம்ஸாவாகும். அலீப் ஹறகத் தில்லாததாகும்.

அரபு எழுத்துக்களின் பயிற்சி

அரபு எழுத்துக்களின் மஹ்றஜை திலேசாக உச்சரித்துப் பழகுவதற்கு, கீழ்வரும் பயிற்சி மிகவும் பயன் மிக்கதாகும். உதாரணத்திற்கு ‘பா’ (ب) எனும் எழுத்தின் உச்சரிப்பு கீழே தரப்பட்டுள்ளது. இவ்வுதாரணத்தை ஒப்புநோக்கி அனைத்து எழுத்துக்களிலும் பயிற்சி பெறலாம்.

فَقْدُ	بَنِ بَانِ	وَمَبَابَا	مُبَابَا	مِنَ الْمُبْلِ	بُيْلِ	بَالْكَ	بَبْ
بُونِي	بُونُو	بُونِي	بَابَا	بِيْ بَا	بِيْ بَانِ	وَأَغْفِرْ	بِيْ بُو

இவ்வாறே ஗َفْعُ غَالَك, تَنْ نَالَك என்று மூர்ம்பித்து மீதி அனைத்துக் கட்டங்களையும் பயிற்சி பெறலாம்.

கவிதை வடிவில் அரபு எழுத்துக்கள்

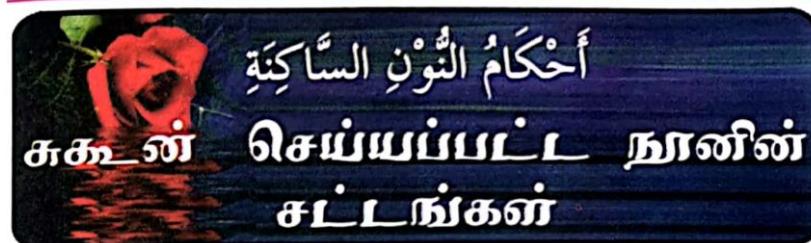
خَيْرٌ	حَاءٌ	حَاءٌ	جِيمٌ	أَلْفٌ	بَاءٌ	تَاءٌ	تَاءٌ
ضَادٌ	صَادٌ	صَادٌ	شِينٌ	ذَالٌ	زَاءٌ	رَاءٌ	ذَالٌ
لَامٌ	كَافٌ	فَاءٌ	عَيْنٌ	طَاءٌ	عَيْنٌ	غَيْنٌ	كَافٌ
الْكُلُّ	يَاءٌ	يَاءٌ	وَمْزُ	هَاءٌ	وَأَوْ	تُونْ	مِيمٌ

‘ஹகத்’ பெற்ற எழுத்தை மொழியும் போது

கவனிக்க வேண்டியவை

‘ஹகத்’ (حَرَكَت) செய்யப்பட்டு வரும் ஒவ்வொரு எழுத்துக்களையும் மொழியும் போது அதன் மஹ்றஜை பேணி ஒதுவதுடன்,

- ✿ ‘மும்மா’விற்குத் தோதுவாக கிரு உதடுகளைக் குவித்தும்,
- ✿ ‘பத்ஹா’விற்குத் தோதுவாக வாயை நேராகத் திறந்தும்,
- ✿ ‘கஸ்ரா’விற்குத் தோதுவாக கீழ்த் தாடையைப் பரைத்தும் மொழிய வேண்டும்.

‘சுகூன்’ (سُكُونٌ) செய்யப்பட்ட ‘நூன்’ (نُونٌ) கில் நான்கு நிலைமைகள் உள்ளன. அவையாவன:

01	இழ்ஹார் (வெளியாக்குதல்)	6	الإظهار
02	இக்லாப் (பிரட்டுல்)	1	الإقلاب
03	இஹ்பா (மறைத்தல்)	15	الإخفاء
04	இத்ஹாம் (கிணைத்தல்)	6	الإدحام

‘இழ்ஹார்’ என்றால் வெளியாக்குதல். இதன் எழுத்துக்கள் முறு. அவையாவன:

خ غ ح ع ه

இதன் விபரம்: இழ்ஹாருடைய எழுத்துக்களில் ஏதேனும் ஒன்று சுகூன் செய்யப்பட்ட நூனுக்குப் பின் வருமேயானால், அந்த நூனின் உச்சரிப்பை (எந்த மாற்றமுமின்றி) பூர்த்தியாக வெளியாக்கி ஒது வேண்டும்.

தொண்டையிலிருந்து வெளியாகும் அனைத்து எழுத்துக்களும் இழ்ஹாருடைய எழுத்துக்களாகும்.

୨ ତାରଣ୍ୟାନ୍ସକଳୀ

٤	01	﴿خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾	[الْقَدْرُ: ٣]
٥	02	﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ﴾	[اللَّهُبَ: ٢]
ع	03	﴿صِرَاطُ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ﴾	[الْفَاتِحة: ٧]
ح	04	﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحِرْ﴾	[الْكَوْثَر: ٢]
غ	05	﴿نُرُّلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ﴾	[حَمَ السَّجْدَة: ٣٢]
خ	06	﴿وَآمَنُوكُمْ مِّنْ خَوْفٍ﴾	[قُرَيْشٌ: ٣]

କିଳାପ ଆଲ୍‌କାଲାବ

‘கிக்லாப்’ என்றால் பிரட்டுதல். இதன் எழுத்து ஒன்று. அதுவாகிறது:

۸

இதன் விபரம்: ‘பா’(ப) எனும் இக்லாபுடைய எழுத்து, சுகூன் செய்யப்பட்ட நூனுக்குப் பின் வருமேயானால், அந்த நூனை மீமாக (ம) மாற்றி (பிரட்டி), நூன்னாவுடன் ஒது வேண்டும்.

இது வேண்டிய முறை

தூரணம்

كَلَّا لِمَنْ يَذَنُ

بِكَلَّا لَمْ يَمْدُنْ

நூன்னா (நீங்) என்றால் முக்கிண் உட்பகுதியின் (இறுதிப் பகுதியான) முக் கந்தண் டிலிருந் கு வெளியாகும் ரெ வீதமான ராகமாகும்.

‘கிழ்பா’ என்றால் மறைத்தல். கிதன் எழுத்துக்கள்
15. அவையாவன:

شَجَّ - ذَرَّ - سَسَّصُ - ضَطَّاظٌ - فَقَكٌ
திவைகளை சுருக்கமாக என்று ஸூபகம் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

கிதன் விபரம்: இஹ்பாவுடைய எழுத்துக்களில் ஏதேனும் ஒன்று சுகூன் செய்யப்பட்ட நூனுக்குப் பின் வருமேயானால், அந்த நூனுடைய உச்சரிப்பை மறைத்து, ஸுன்னாவுடன் ஒது வேண்டும்.

கிழ்ஹார், கிக்லாப், கித்ஸாம் ஆகியவைகளின் எழுத்துக்கள் தவிரவுள்ள ஏணை 15 அரபு எழுத்துக்களும் கிழ்ப்பாவடைய எழுத்துக்களாகும்.

கிழ்ப்பா செய்யும் போது கூன் செய்யப்பட்ட நூனின் பின்னால் எந்த எழுத்து வருகிறதோ, அந்த எழுத்தின் மற்றஜிற்கு தோகுவாக நாவை ஒலைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

2. காரணங்கள்

٠١	ت	﴿وَلَا أَتُّمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾	[الكافرون: ٣]
٠٢	ث	﴿فَامَّا مَنْ ثَقَلْتُ مَوَازِينَهُ﴾	[القارعة: ٦]
٠٣	ج	﴿أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ﴾	[قریش: ٤]
٠٤	د	﴿جَزَاؤُهُمْ عِذَابٌ رَّبِّهِمْ﴾	[البينة: ٨]
٠٥	ذ	﴿فَإِنَّ رِئَتُكُمْ نَارًا تَلَظِّي﴾	[الليل: ١٤]

[١:] الْقَدْرُ	﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾	ز	06
[٤:] الْفَيلُ	﴿تَرْمِيهِمْ بِحَجَّارَةٍ مِّنْ سِجِّيلٍ﴾	س	07
[٤:] النَّاسُ	﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ﴾	ش	08
[٥:] الْمَاعُونُ	﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ مُّنْعَنُونَ﴾	ص	09
[٦:] الْعَاشِيَةُ	﴿إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ﴾	ض	10
[١٩:] الْإِنْشِقَاقُ	﴿طَبَّقَا عَنْ طَبَقٍ﴾	ط	11
[١٧:] الْعَاشِيَةُ	﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ﴾	ظ	12
[٥:] الْقَارِعَةُ	﴿كَالْعِهْنِ الْمَفْوْشِ﴾	ف	13
[٣:] الْأَشْرَاحُ	﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ﴾	ق	14
[٤:] الْقَدْرُ	﴿مِنْ كُلِّ أُمْرٍ﴾	ك	15

04 تِهْنِسَامُ الْإِدْغَامُ

‘تِهْنِسَامُ’، اَنْرَهَالُ وَ تِهْنِسَامُ. تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ وَ تِهْنِسَامُ. اَنْرَهَالُ اَنْرَهَالُ.

ي ر م ن ل

تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ يَرْمَلُونْ اَنْرَهَالُ اَنْرَهَالُ. اَنْرَهَالُ اَنْرَهَالُ.

تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ، اَنْرَهَالُ تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ. اَنْرَهَالُ تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ. اَنْرَهَالُ تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ. اَنْرَهَالُ تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ.

تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ.

01	تِهْنِسَامُ پِيَهُونَنَا (پِيَهُونَنَا وَتِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ)	الْإِدْغَامُ بِعَنَّةٍ
02	تِهْنِسَامُ پِلَا نِهُونَنَا (نِهُونَنَا وَتِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ)	الْإِدْغَامُ بِلَا عَنَّةٍ

1 تِهْنِسَامُ پِيَهُونَنَا

‘تِهْنِسَامُ پِيَهُونَنَا’، اَنْرَهَالُ وَ تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ. تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ.

ي و م ن

تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ يُوْمِنْ اَنْرَهَالُ اَنْرَهَالُ. اَنْرَهَالُ اَنْرَهَالُ.

تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ، اَنْرَهَالُ تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ. اَنْرَهَالُ تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ. اَنْرَهَالُ تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ. اَنْرَهَالُ تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ. اَنْرَهَالُ تِهْنِسَامُ اَنْرَهَالُ.

لِهُتْ وَهَنْدِيَّ مُعَرَّبٌ	عَتَارَانِسَكُولُ
وَمِيَعْمَلُ	﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَةٍ﴾
مِوَرَائِهِمْ	﴿مِنْ وَرَائِهِمْ﴾
مِسَدِلٍ	﴿حَبْلٌ مِّنْ مَسَدٍ﴾
مِنْعَمَةٍ	﴿مِنْ نَعْمَةٍ تُجْزِي﴾

இத்நாமுடைய சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கானவை ஒரே வார்த்தையில் சுகூன் செய்யப்பட்ட நானும், இத்நாம் பிஸன்னாவடைய எழுத்துக்களில் ஒன்றும் சேர்ந்து வருமேயானால், இங்கே இத்நாம் செய்யாமலும் நூன்னா கில்லாமலும் நானுடைய சப்தத்தை வெளிப்படுத்தி (இழ்ஹார் செய்து) ஒதுவது அவசியமாகும்.

இதற்கு ‘இழ்ஹார் முதலக்’ (إِلَّا ظَهَارُ الْمُطْلَقُ) என்று சொல்லப்படும்.

இவ்வாறு அல்குர்மூனில் நான்கு வார்த்தைகள் மாத்திரமே, கிடம் பெற்றுள்ளன. அவையாவன:

﴿ قَنْوَان் ﴾	﴿ صَنْوَان் ﴾	﴿ بُنْيَان் ﴾	﴿ يَدْ ﴾
---------------	---------------	---------------	----------

﴿ 2 ﴿ تِهَمَّةٌ لِّغَامٍ بَلَّا غُنْتَ إِلَّا دَغَامٌ ﴾

‘இத்நாம் பிலா நூன்னா’ என்றால் நூன்னா கிண்றி கிணைப்பதாகும். இதன் எழுத்துக்கள் கிரண்டு. அவையாவன:

ر ل

இதன் விபரம்: ஒரு சொல்லின் கடைசியில் சுகூன் செய்யப்பட்ட நூன் கிடம் பெற்று, அதற்குப் பின்னால் வரும் அடுத்த சொல்லின் மூர்ப்பத்தில் இத்நாம் பிலா நூன்னாவின் (கிரு) எழுத்துக்களில் ஏதேனும் ஒன்று வருமேயானால், அந்த சுகூன் செய்யப்பட்ட நானுடைய உச்சரிப்பை, அடுத்து வரும் எழுத்தாக மாற்றி (கிணைத்து) நூன்னா கிண்றி ஒது வேண்டும்.

ஒது வேண்டிய முறை	உதாரணங்கள்		
يَكْلُهُ	﴿ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ ﴾	ل	01
أَرَأَهُ	﴿ أَنْ رَآهُ اسْتَعْنَى ﴾	ر	02

أحكام الشورى

تَنْبَهِيْنِ صَادِرُوكَار

‘தன்வீன்’ (شُورِينْ) என்றால் என்ன?

* ‘தன்வீன்’ (شُورِينْ) என்பது சில அரபு சொற்களின் கிறுதியில் உள்ள எழுத்தின், மேல் அல்லது கீழ் பகுதியில் வரும் கிரட்டை ‘ஹரகத்’ களாகும். இதன் குறியீடுகள் முன்றாகும். அவையாவன:

குறியீடு	பெயர்கள்	உதாரணங்கள்
1	ضَمَّتْيَنْ	மும்மதைன் (தோ பேஸ்)
2	فَتْحَتْيَنْ	பத்ஹாதைன் (தோ ஸபர்)
3	كَسْرَتْيَنْ	கஸ்ரதைன் (தோ லேஸ்)

* தன்வீன் என்பதும், அடிப்படையில் சுகூன் செய்யப்பட்ட ஒரு நூன் ஆகும். உதாரணமாக

﴿ نَارٌ حَمِيمَةٌ ﴾ என்பதன் தன்வீன் பிரித்து எழுதப்பட்டால்,
﴿ نَارُ حَمِيمَةٌ ﴾ என்றே தோற்றும் பெறும்.

குறிபு: தன்வீன் எனும் கிப்பாடத்தின் முழுப் பகுதிகளும் ‘சுகூன் செய்யப்பட்ட நூனின்’ பாடங்களைப் போன்றவையே. எனவே அப்பாடத்தில் கொடுக்கப் பட்டுள்ள மேலதீக விடயங்கள் அனைத்தும் கிப்பாடத்திற்கும் உரியனவாகும்.

தன்வீனில் நான்கு நிலைமைகள் உள்ளன. அவையாவன:

இழ்ஹார் إِلَّا ظَهَارُ

‘இழ்ஹார்’ என்றால் வெளியாக்குதல். இதன் எழுத்துக்கள் ஆறு. அவையாவன:

خ غ ح ع ه ئ

கிடன் விபரம்: கிழ்ஹாருடைய எழுத்துக்களில் ஏதேனும் ஒன்று தன்வீனுக்குப் பின் வருமேயானால், அப்போது தன்வீனில் (இறுதியாக) வரும் ‘ன்’ (ن) என்ற (நூனின்) உச்சரிப்பை, (எவ்வித மாற்றமுமின்றி) பூர்த்தியாக வெளியாக்கி ஓது வேண்டும்.

உதாரணங்கள்

[٣: الفلق]	وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ	ء	01
[٥: القدر]	سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ	ه	02
[٨: الشكّار]	لَتُسْأَلُنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ	ع	03
[١١: القارعة]	نَارٌ حَامِيَةٌ	ح	04
[٢٥: الانشقاق]	لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ	غ	05
[٧: الزّلزال]	مِثْقَالٌ ذَرَّةٌ خَيْرًا يَرَهُ	خ	06

02 இக்லாப் الْإِقْلَاب்

‘இக்லாப்’ என்றால் பிரட்டுதல். கிடன் எழுத்து ஒன்று. அதுவாகிறது:

ب

கிடன் விபரம்: ‘பா’ (ب) எனும் இக்லாபுடைய எழுத்து தன்வீனுக்குப் பின் வருமேயானால், அந்தத் தன்வீனில் (இறுதியாக) வரும் ‘ன்’ (ن) என்ற உச்சரிப்பை, ‘ம்’ (م) என்று மீமாக (م) மாற்றி (பிரட்டி), நூன்னாவுடன் ஓது வேண்டும்.

ஓது வேண்டிய முறை

உதாரணம்

لَنَسْفَعَمْ بِالنَّاصِيَةِ

لَنَسْفَعَمْ بِالنَّاصِيَةِ

ب

03 கிஹ்பா الْإِخْفَاء்

‘கிஹ்பா’ என்றால் மறைத்தல். கிடன் எழுத்துக்கள் 15. அவையாவன:

ص س ز د ت ح ض ط ظ ف ق ك

கிடன் விபரம்: கிஹ்பாவுடைய எழுத்துக்களில் ஏதேனும் ஒன்று தன்வீனுக்குப் பின் வருமேயானால், அந்தத் தன்வீனில் (இறுதியாக) வரும் ‘ன்’ (ن) என்ற உச்சரிப்பை மறைத்து, நூன்னாவுடன் ஓது வேண்டும்.

உதாரணங்கள்

[٤: الزّلزال]	يَوْمَئِذٍ تُحَدَّثُ أَخْبَارَهَا	ت	01
[٢١: التكوير]	مُطَاعٍ ثُمَّ أَمِينٍ	ث	02
[٢٠: الفجر]	وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمَّا	ج	03
[٢١: الفجر]	إِذَا دُكِّتِ الْأَرْضُ دَكَّاكًا	د	04
[٣: اللهب]	نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ	ذ	05
[٥٢: الرّحمن]	فَاكِهَةٌ زَوْجَانٌ	ز	06
[٨: الملك]	فَوْجٌ سَأَلَهُمْ	س	07
[٨: الزّلزال]	مِثْقَالٌ ذَرَّةٌ شَرَّا يَرَهُ	ش	08
[٢٢: الفجر]	وَالْمَلَكُ صَفَا صَفَا	ص	09
[٢٦٦: البقرة]	وَلَهُ ذُرِيَّةٌ ضُعَفَاءُ	ض	10

[٣:] الْمُلْك	سَبَعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا	ط	11
[٢٢:] الْكَهْفُ	إِلَّا مِرَآءٌ ظَاهِرًا	ظ	12
[٦:] الْفُصُحَىٰ	يَتِيمًا فَاوِي	ف	13
[٣:] الْبَيْتُ	فِيهَا كُتُبٌ قِيمَةٌ	ق	14
[١٦:] الْعَلَقُ	نَاصِيَةٌ كَادِبَةٌ	ك	15

04

كِتْهُوَامُ الْإِلْدَغَامُ

‘كِتْهُوَامُ’ என்றால் கிணைத்தல். கிதன் எழுத்துக்கள் ஆறு. அவையாவன:

ي ر م و ن

கித்ஹாம் என்பது தன்வீனில் (இறுதியாக) வரும் ‘ன்’ (ن) என்ற உச்சரிப்பை, அடுத்து வரும் மேலே கூறப்பட்ட எழுத்துக்களில் ஏதேனும் ஒன்றாக மாற்றி (கிணைத்து) ஓதுவதாகும்.

கித்ஹாம் கிரண்டு வகைப்படும். அவையாவன:

01	كِتْهُوَامُ بِغَنَّةٍ (பிந்னா நூன்னா கிணைத்தல்)	إِلْدَغَامُ بِغَنَّةٍ
02	كِتْهُوَامُ بِلَا غَنَّةٍ (நூன்னா கிண்றி கிணைத்தல்)	إِلْدَغَامُ بِلَا غَنَّةٍ

1

كِتْهُوَامُ بِغَنَّةٍ الْإِلْدَغَامُ

‘كِتْهُوَام் பிந்னா’ என்றால் நூன்னாவுடன் கிணைத்தலாகும். கிதன் எழுத்துக்கள் நான்கு. அவையாவன:

ي و م ن

கிதன் விபரம்: கித்ஹாம் பிந்னாவின் எழுத்துக்களில் ஏதேனும் ஒன்று தன்வீனுக்குப் பின் வருமேயானால், அந்தத் தன்வீனில் (இறுதியாக) வரும் ‘ன்’ (ن) என்ற உச்சரிப்பை, அடுத்து வரும் எழுத்தாக மாற்றி (கிணைத்து) நூன்னாவுடன் ஓது வேண்டும்.

இது வேண்டிய முறை	உதாரணங்கள்
يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ	ي 01
أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ	و 02
وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ	م 03
عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ	ن 04

2 كِتْهُوَامُ بِلَا غَنَّةٍ الْإِلْدَغَامُ

‘كِتْهُوَام் பிலா நூன்னா’ என்றால் நூன்னா கிண்றி கிணைத்தலாகும். கிதன் எழுத்துக்கள் கிரண்டு. அவையாவன:

ر ل

கிதன் விபரம்: கித்ஹாம் பிலா நூன்னாவின் (கிரு) எழுத்துக்களில் ஏதேனும் ஒன்று தன்வீனுக்குப் பின் வருமேயானால், அந்த தன்வீனில் (இறுதியாக) வரும் ‘ன்’ (ن) என்ற உச்சரிப்பை, அடுத்து வரும் எழுத்தாக மாற்றி (கிணைத்து) நூன்னா கிண்றி ஓது வேண்டும்.

இது வேண்டிய முறை	உதாரணங்கள்
فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلَّيْنَ	ل 01
فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ	ر 02

أَحْكَامُ الْمِئِيمِ السَّاكِنَةِ

குகூன் செய்யப்பட்ட மீமின் சட்டநுகள்

கிடற்கு மீண்டும் நிலைமைகள் உள்ளன. அவையாவன:

01	கித்காம் ஷபவீ (இடமு சார்ந்த இணைக்கல்)	الإِدْعَامُ الشَّفْوِيُّ
02	கிவர்பா ஷபவீ (இடமு சார்ந்த மறைக்கல்)	الإِخْفَاءُ الشَّفْوِيُّ
03	கிழ்ஹார் ஷபவீ (இடமு சார்ந்த வெளியாக்குதல்)	الإِظْهَارُ الشَّفْوِيُّ

01. **இத்நாம் ஷபவீ** الْإِذْعَامُ الشَّفَوِيُّ

‘இத்ஹாம் ஷபவீ’ என்றால் உதடு சார்ந்த கிணைத்தலாகும். இதன் எழுத்து ஒன்று. அதுவாகிறது:

٦

இதன் விபரம்: இத்நாம் ஷபவீயின் எழுத்தாகிய ‘மீம்’ (ம்), சுகூன் செய்யப்பட்ட மீற்குப் (ம்) பின் வருமேயானால், இவ்விரு மீம்களையும் கிணைத்து, நூன்னா (غُنَّة) வடன் ஒது வேண்டும்.

இது வேண்டிய முறை

தொரணம்

أَطْعَمَهُنَّ

أَطْعَمُهُمْ مَنْ جُوعٌ

0

‘இஹ்பா ஷபவீ’ என்றால் இதடு சார்ந்த மறைத்தலாகும். இதன் எழுத்து ஒன்று. அதுவாகிறது:

۳

ମୋତ ଆଶିଯ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ କରେଣ୍ଟ ପାଇଁ ଏହାମିଳେ ଉପରିଚିତରେ

இதன் விபரம்: இவற்பா ஷபவீயின் எழுத்தாகிய ‘பா’ (ப்), சுசூன் செய்யப்பட்ட மீற்குப் பின் வருமேயானால், அந்த மீமை மறைக்கு, நூன்னாவுடன் ஒது வேண்டும்.

2. 五加肉桂茶

ب تَرْمِيهُ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيلٍ [الفيل: ٤] 01

03 કિર્મુંહાર એપવી ﴿الإِظْهَارُ الشَّفْوَيُّ﴾

‘கிழ்றூர் ஷபவீ’ என்றால் உதடு சார்ந்த வெளியாக்குதலாகும். இதன் எழுத்துக்கள் 26. அவை:

கிதன் விபரம்: கிழ்றூர் ஷபவீன் எழுத்துக்களில் ஏதேனும் ஒன்று சுகூன் செய்யப்பட்ட மீமிற்குப் பின் வருமேயானால், அந்த சுகூன் செய்யப்பட்ட மீமை (எந்த மாற்றமின்றி) பூர்த்தியாக வெளியாக்கி ஒது வேண்டும்.

கித்ஸாம் ஷபவீ, கிஹ்பா ஷபவீயுடைய
எழுத்துக்களான ‘மீம்’, (ஓ) ‘பா’ (ஓ) தவிர்ந்த
ஏனைய 26 அரபு எழுத்துக்களும் கிழ்றார்
ஷபவீயுடைய எழுத்துக்களாகும்.

உதாரணங்கள்

[الفاتحة: ١]	﴿الْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾	01
[الفاتحة: ٧]	﴿صِرَاطُ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ﴾	02
[الفاتحة: ٧]	﴿عَلَيْهِمْ وَلَا الصَّالِحِينَ﴾	03

القلقة

kal-kala

‘kal-kala’ என்றால் அசைத்தல். இதன் எழுத்துக்கள் ஐந்து. அவையாவன:

د ح ب ط ق

இவைகளை சுருக்கமாக **قطب جد** என்று நூபகம் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

கல்கலா என்பது, மேலே சொல்லப்பட்ட எழுத்துக்களில் ஒன்று, சுகூன் பெற்று அல்லது நிறுத்துவதன் மூலம் தற்காலிகமாக சுகூன் செய்யப்பட்டும் வரும் போது, அசைத்து ஒதுவதைக் குறிக்கும். இது கிரு வகையாகும். அவையாவன:

01	கல்கலா குப்றா (பெரிய கல்கலா)	الْقَلْقَةُ الْكُبْرَى
02	கல்கலா சுங்றா (சிறிய கல்கலா)	الْقَلْقَةُ الصُّغْرَى

01 கல்கலா குப்றா **الْقَلْقَةُ الْكُبْرَى**

கல்கலாவின் எழுத்துக்களில் ஒன்று, ஒரு வூயத்தின் கடைசியிலோ அல்லது இடையில் நிறுத்தி (வக்பு) செய்து ஒதும் போதோ (நிறுத்துதலின் காரணமாக) தற்காலிகமாக சுகூன் செய்யப்படுமேயானால், அவ்வெழுத்தின் சப்தத்தை சற்று கூடுதலாக அசைத்து (கல்கலா செய்து), நிறுத்தி ஒதுவதைப் பெரிய கல்கலா எனப்படும்.

ஒது வேண்டிய முறை	உதாரணங்கள்
رَبُّ الْفَلَقِ	قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ق 01
مُحْيِطٌ	وَاللهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُّحِيطٌ ط 02

ب 03	﴿مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾	إِذَا وَقَبَ
ج 04	﴿وَالسَّمَاءُ ذَاتٌ بُرُوجٌ﴾	ذَاتِ الْبُرُوجِ
د 05	﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ﴾	وَلَمْ يُولَدْ

02 கல்கலா சுங்றா **الْقَلْقَةُ الصُّغْرَى**

வக்பு செய்யாமல் தொடராக ஒதும் போது, வசனத்தின் இடையில் கல்கலாவின் எழுத்துக்களில் ஏதாவதொன்று சுகூன் பெற்று வருமேயானால், (கூடுதலாக அசைக்காமல்) கிலேசாக அசைத்து, நிறுத்தாமல் ஒதுவதை சிறிய கல்கலா எனப்படும்.

ق 01	﴿إِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ﴾	[١: العنكبوت]
ط 02	﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ﴾	[٤: قريش]
ب 03	﴿حَبَلٌ مِنْ مَسَدٍ﴾	[٥: اللهُبَّ]
ج 04	﴿أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ﴾	[٢: الفيل]
د 05	﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ﴾	[٢: النَّصْر]

கல்கலாவின் போது தவிர்ந்து கொள்ள வேண்டியவை

01. பத்துரா, கஸ்ரா, மூம்மா எனும் ஹறகத்து -களுக்குத் தோதுவாக மொழியாதிருத்தல்.
 02. எல்லை மீறி அசைக்காதிருத்தல்.
 03. கல்கலாவின் எழுத்தை வேறாகவும் அதன் பின் வரும் எழுத்தை வேறாகவும் பிரத்து ஒதுமால் கிருத்தல்.
 04. ஹம்ஸாவில் முடிக்காமல் கிருத்தல்.
- உதாரணம்:** خلقٌ إِنْ بَطَّاءٌ خَلَقَ إِنْ بَطَّاءٌ என்று ஒதுதல்.

أحكام الراء

‘ر’ في صناعات

‘ر’ (ر) إنواعه إنمودة وفتحة في صناعات كثيرة، ففي صناعات ملائكة ‘ر’ (التفخيم) صناعات ملائكة ‘ر’ (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.

01. وللينماك لىتمم صناعات

وللينماك لىتمم صناعات		عثاراناسكول	‘ر’ في أسلوب
01	‘ر’ (ر) مفتحة في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.	ر	ر
02	‘ر’ (ر) مفتحة في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.	ر	ر
03	‘ر’ (ر) مفتحة في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.	ر	ر
04	‘ر’ (ر) مفتحة في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.	ر	ر
05	‘ر’ (ر) مفتحة في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.	ر	ر
06	‘ر’ (ر) مفتحة في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.	ر	ر
07	‘ر’ (ر) مفتحة في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.	ر	ر

02. وللينماك لىتمم صناعات

وللينماك لىتمم صناعات		عثاراناسكول	‘ر’ في أسلوب
01	‘ر’ (ر) مفتحة في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.	ر	ر
02	‘ر’ (ر) مفتحة في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.	ر	ر
03	‘ر’ (ر) مفتحة في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.	ر	ر
04	‘ر’ (ر) مفتحة في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.	ر	ر

‘ر’ (ر) في صناعات ملائكة

- * مصر: إنها تفتح في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.
- * فرق: إنها تفتح في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.
- * طاس: إنها تفتح في صناعات ملائكة (التفخيم) صناعات ملائكة (الترقيق) عصاً وعصاً، إلخ.

أحكام المد

மக்கின் சட்டங்கள்

‘மத்து’ (الْمَدُّ) என்றால் நீட்டுகல். இதன் எழுத்துக்கள் மீண்டும் அவையாவன:

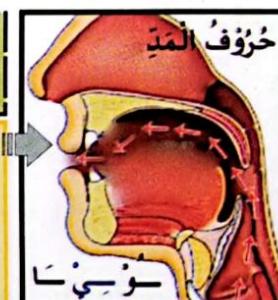
وائی

திவ்வெழுத்துக்களை சுருக்கமாக வாய் என்று நூபகம் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

கிவற்றின் விபரம்:

- ❖ சுகூன் பெற்ற வாவிற்கு முன்னுள்ள எழுத்து மூம்மா (ஃ -) செய்யப்பட்டோ, அல்லது
 - ❖ அலிபிற்கு முன்னுள்ள எழுத்து பத்தூ (இ -) செய்யப்பட்டோ, அல்லது
 - ❖ சுகூன் பெற்ற யாவிற்கு முன்னுள்ள எழுத்து கஸ்ரா (ஃ -) செய்யப்பட்டோ வந்வதாகும்.

திவ்வடியடையே சுருக்கமாக டீக் என்று ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

கிந்த ‘மத்து’டைய முன் று
எழுத்துக்களும் வாயின்
உட்பகுதியின் காலியான
கிடத்திலிருந்து வெளியாகும்.

இ எனும் கிம்முன்று எழுத்துக்களும் மேலே கூறப்பட்ட முறைபேணி வரும் பொழுதுதான், அதற்கு மத்துடைய எழுத்து என்று கூறப்படும். அவ்வாறு வராவிட்டால், அதற்கு மத்துடைய எழுத்து என்று சொல்லப்படமாட்டாது. அதனை சாதாரண ஒரு எழுத்தாகவே கருதப்படும். ஆனால் மத்து லீனின் சட்டம் மாத்திரம் இவ்வடிப்படையிலிருந்து விதிவிலக்கானதாகும். மத்தில் பலவகைகள் உள்ளன. அவையாவன:

01	மத்து தபீர் (இயல்பாகவே உண்டாரும் மத்து)	المَدُ الطِّبِيعِيُّ (الأَصْلِيُّ)
02	மத்து வாஜிப் (கட்டாயங்கள் மத்து)	المَدُ الْوَاجِبُ (الْمُتَّصِلُ)
03	மத்து ஜாகிஸ் (ஊதுமான் மத்து)	المَدُ الْجَائِزُ (الْمُنْفَصِلُ)
04	மத்து ஆரிய் லிஸ்சகூன் (கூன் காரணமாக தற்காலிகமாக ஏற்படுகின்ற மத்து)	المَدُ الْعَارِضُ لِلسُّكُونِ
05	மத்து கிவழ் (தன்வீதுக்குப் பகரமாக அலிபாக மாறும் மத்து)	مَدُ الْعِوَضِ
06	மத்து, லீன் (கிளருவான் மத்து)	مَدُ اللَّيْنِ
07	மத்து பதல் (ஏற்றுவாயிற்கு பகரமான மத்து)	مَدُ الْبَدْلِ
08	மத்து லாஸிம் (அகவரியமான மத்து)	المَدُ الْلَّازِمُ
09	மத்து சீலஹ் (கிளைக்கும் மத்து)	مَدُ الصَّلَةِ

01 مَتْكُوٰ تَبْهَىٰ

மத்துடைய எழுத்துக்கு முன்னாலோ அல்லது பின்னாலோ, (சுகுனோ (—), ஷத் தோ (—), ஹம்ஸாவோ (ஃ) வராமல்) கீழ் சூறப்படும் எந்தவிவாரு மத்தின் வகையும் இன்றி தனியாக வருவதற்கு ‘மத்து தபீஸ்’ என்று சொல்லப்படும்.

அதாவது: சுகூன் பெற்ற வாவிற்கு முன்னால் மூம்மா அல்லது சுகூன் பெற்ற யாவிற்கு முன்னால் கஸ்ரா அல்லது அலிபிற்கு முன்னால் பத்துரோ செய்யப்பட்டு மாத்திரம் வருவதாகும்.

காரணகள்

مَغْضُوبٌ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

مَالِك

‘மத்து தபீச்’ என்றால் கியல்பாகவே ஏற்படும் நீட்டலாகும். அதாவது, இந்த மத்துடைய எழுத்துக்களை நீட்டாமல் உச்சரிக்கவே முடியாது. இதற்கு ‘மத்து ஸஸ்லி’ என்றும் சொல்லப்படும். இதை கிரு ஹறகத் (حر) அளவு நீட்டி ஒது வேண்டும்.

கிரு ஹறகத் என்பது, அரபுப் பாசையின் ஹறகத் பெற்ற கிரு எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும் நேரமாகும்.

உதாரணமாக (ب=ب+ب) என்று உச்சரிக்கும் நேரம் போல. மூகவே ஒரு ஹறகத்தின் கால அளவை அண்ணால்வாக (ஏற்தாள்) அரை வினாடி (செக்கன்) என மதிப்பிடு செய்து கொள்ளலாம்.

மத்துடைய ஒரு எழுத்தை, கிரு ஹறகத்துகள் என்பதும்.

கிரண்டு ஹறகத் அளவு நீட்டி ஒதுக்கல் என்பது, நாம் ஒதும் போது ஏற்படுகின்ற கியல்பான நீட்டலாகும். எனவே அதற்கென தனியான பயிற்சி தேவைப்பட மாட்டாது.

இதைவிட கூடுதலான நான்கு, ஐந்து அல்லது ஆறு ஹறகத் நீட்டவேண்டிய கிடங்களிலேதான் பயிற்சி தேவைப்படும்.

02

مَتْكُுهُ وَاجِبٌ الْمَدْ الْوَاجِبُ

ஒரே சொல்லில் மத்துடைய எழுத்திற்குப் பின்னால் ஹம்ஸா (ه) வருமேயானால், அதற்கு ‘மத்து வாஜிப்’ என்று சொல்லப்படும்.)

மேலும் இதற்கு ‘மத்து முத்தலில்’ (الْمَدُ الْمُتَصِّلُ) (சேர்ந்து வரும் மத்து) என்றும் சொல்லப்படும்.

இந்த மத்துடைய எழுத்தை நான்கு அல்லது ஐந்து ஹறகத் அளவு கட்டாயமாக நீட்டி ஒது வேண்டும்.

இந்த மத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு அல்குர்ஔனில் இந்த மத்து உண்டாகும் கிடத்திற்கு மேலால் கிவ்வாறு ~ அடையாளம் கிடப்பட்டிருக்கும்.

உதாரணங்கள்

[٤٩:] البقرة	سُوءَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾	و	01
[٢٢:] الفجر	وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفَا صَفَا ﴿٢٢﴾	ا	02
[٢٣:] الفجر	وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ﴿٢٣﴾	ي	03

03

مَتْكُுهُ جَائِزٌ الْمَدُ الْجَائِزُ

மத்துடைய எழுத்துகளில் ஏதாவதொன்று ஒரு சொல்லின் கடைசியில் வந்து அதனையடுத்துள்ள சொல்லின் ஆரம்பத்தில் ‘ஹம்ஸா’ (ه) வருமேயானால், அதற்கு ‘மத்து ஜாகிஸ்’ என்று சொல்லப்படும்.

மேலும் இதற்கு ‘மத்து முன்பலில்’ (الْمَدُ الْمُفَصِّلُ) (பிரிந்து வரும் மத்து) என்றும் சொல்லப்படும்.

இந்த மத்துடைய எழுத்தை நான்கு அல்லது ஐந்து ஹறகத் அளவு நீட்டி ஒது வேண்டும். இதை கிரண்டு ஹறகத் அளவு குறைவாக நீட்டி ஒதுவதும் ஆகுமானதாகும்.

ஒன்னால் ஆரம்பத்தில் எவ்வளவு நீட்டி ஒதுப்படுகின்றதோ, அவ்வாறே ஒதுவதை நிறுத்தும் வரை ஒது வேண்டும்.

இந்த மத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு அல்குர்ஔனில் இந்த மத்து உண்டாகும் கிடத்திற்கு மேலால் கிவ்வாறு ~ அடையாளம் கிடப்பட்டிருக்கும்.

உதாரணங்கள்

[٥:] البينة	وَمَا أَمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ ﴿٥﴾	و	01
[٢:] الكافرون	لَا أَعْبُدُ مَا تَبْعُدُنَّ ﴿٢﴾	ا	02
[٢٨:] الفجر	إِرْجِعِي إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾	ي	03

04 ماتحتي اوري بيلسکونن المَدْعَوُنُ لِلسُّكُونِ

மத்துடைய எழுத்துகளில் ஒன்றிற்குப் பிறகு ஹறகத் பெற்ற ஓர் எழுத்து வந்து, அவ்வெழுத்தில் நிறுத்தினால், அதை சுகூன் செய்கே நிறுத்தி ஓத வேண்டும். கிடற்கு ‘மத்து மூரிம் லிஸ்சுகூன்’ என்று சொல்லப்படும்.

(ஆனால் பத்ரைதைனில் (—) நிறுத்தும் போது மாத்திரம் கிவ்வகையைச் சேராது. அது கீழ்வரும் ‘மத்து கிவழ்’ தின் வகையில் சேர்ந்து விடும்.)

கிடனை திரண்டு அல்லது நான்கு அல்லது ஆறு ஹரகத் அளவு நீட்டி ஒது வேண்டும்.

இனால் முரம்பத்தில் எவ்வளவு நீட்டி ஒதப்படுகின்றதோ, அவ்வாறே ஒதுவதை நிறுத்தும் வரை ஒது வேண்டும். நிறுத்தாமல் தொடராக ஒதும் போது நீட்டக்கூடாது.

இதவேண்டிய முறை		உதாரணங்கள்	
يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾	Qul Ya Ayuha Al-Kafirun ﴿٢﴾	و	01
إِلَهُ النَّاسٌ ﴿٣﴾	إِلَهُ النَّاسٍ ﴿٤﴾	ا	02
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾	الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾	ي	03

05 مَدْعَوْسٌ الْعَوَضُ கிவம் மத்து

‘மத்து கிவழ்’ என்றால் நிறுத்தி ஓதமுடியுமான ஏதாவது ஓர் இடத்தில் நிறுத்தி ஓதும் போது, அவ்விடத்தில் ‘பத் ஹதென்’ (\leftarrow) வருமேயானால், அதை (பக்ஹதைனுக்குப் பகரமாக) ‘அலிப்’ மூக மாற்றி, நிறுத்தி ஓதுவதாகும். கிவ்வாறு அலிபாக மாற்றி ஓதும் போது இங்கே ‘மத்து தபீஸ்’யின் தோற்றும் தான் ஏற்படுகின்றது. மூகவே கிதை கிரண்டு ஹறகத் அளவு மாத்திரமே நீட்டி ஓதவேண்டும்.

இதை நிறுத்தாமல் தொடராக ஒதும் போது நீட்டல் ஏற்பட மாட்டாது.

தூதவேண்டிய முறை	உதாரணம்
نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهَادًا	﴿الَّمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهَادًا﴾

ମତ୍କୁ ଲେଣ୍ ମَدْ الْلَّيْنَ

‘மத்து லீன்’ என்றால் ஒரு கிடத்தில் சுகூன் செய்து நிறுத்தும் போது, அவ்வெழுத்துக்கு முன்னால் சுகூன் செய்யப்பட்ட ‘வாவ்’ (வ) அல்லது ‘யா’ (ய) கிடம் பெற்று, அதற்கு முன்னால் உள்ள எழுத்து பத்தொ (—) செய்யப்பட்டு வருவதாகும்.

இதை கிரண்டு அல்லது நான்கு அல்லது ஆறு ஹறகத் தளவு நோட்டி ஒது வேண்டும்.

முனால் ஆரம்பத்தில் எவ்வளவு நீட்டி ஒதப்படுகின்றதோ, அவ்வாறே ஒதுவதை நிறுத்தும் வரை ஒது வேண்டும். நிறுத்தாமல் தொடராக ஒதும் போது நீட்டக்கூடாது.

இதவேண்டிய முறை	உதாரணங்கள்
○ مِنْ خَوْفٍ	﴿ وَأَمْنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ﴾ و 01
○ قُرْيَشٌ	﴿ لِإِلَافٍ قُرْيَشٌ ﴾ ي 02

மத்கு பதல் الْبَدْلُ

‘மத்து பதல்’ என்றால் ஒரே சொல்லில் ஹம்ஸாவடன் மத்துடைய எழுத்து வருவதாகும். (அதாவது ஹம்ஸா வடன் மாத்திரம் சம்பந்தப்பட்ட ‘மத்து தபீ’ யாகும்) யூகவே இதை கிரண்டு ஹறகத் னளவு மாத்திரமே நீட்டி ஒதுவேண்டும்.

உதாரணங்கள்

08 ماتّحُى لَّا سِيمُ الْمَدُ الْلَّازِمُ

'ماتّحُى لَّا سِيمُ' என்றால் ஒரே சொல்லில் அல்லது ஒரே எழுத்தில் மات்துடைய எழுத்திற்குப் பின் 'சுகுன்' அல்லது 'ஷத்து' வருவதற்கு சொல்லப்படும். திடு கிரு வகைப்படும்.

01	ماتّحُى لَّا سِيمُ கலிமீ	الْمَدُ الْلَّازِمُ الْكَلِيمُ
02	ماتّحُى لَّا سِيمُ ஹர்பீ	الْمَدُ الْلَّازِمُ الْحَرْفِيُّ

1 ماتّحُى لَّا سِيمُ கலிமீ

திடுவும் கிரு வகையாக பிரிகின்றது :

- கலிமீ முஸக்கல் / **الْكَلِيمُ الْمُشَقْلُ**
- கலிமீ மஹப்பப் / **الْكَلِيمُ الْمُخَفَّفُ**

I கலிமீ முஸக்கல்

ஒரே சொல்லில் மத்துடைய எழுத்திற்குப் பின் ஷத்து (ش) செய்யப்பட்டு வருமோயானால், அதற்கு 'ماتّحُى لَّا سِيمُ கலிமீ முஸக்கல்' (**الْمَدُ الْلَّازِمُ الْكَلِيمُ الْمُشَقْلُ**) என்று சொல்லப்படும்.

இதாரணங்கள்

[٦٤: الزُّمُر]	قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي ﴿٦٤﴾	و	01
[٧: الفاتحة]	غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾	ا	02

ஒரே கிடத்தில் பல மத்தின் வகைகள் சேர்ந்து வருமோயானால், அதிகம் நீட்டி ஒது வேண்டிய வகையை தெரிவு செய்து, நீட்டி ஒது வேண்டும். **இதாரணம்:** رَبَّ النَّاسِ

II கலிமீ மஹப்பப்

الْكَلِيمُ الْمُخَفَّفُ

மேற்கூறப்பட்டவாறே அதே சொல்லில் மத்துடைய எழுத்திற்குப் பின் (ஷத்து செய்யப்படாமல்) சுகுன் செய்யப்பட்டு வருமோயானால், அதற்கு 'ماتّحُى لَّا سِيمُ கலிமீ மஹப்பப்' (**الْمَدُ الْلَّازِمُ الْكَلِيمُ الْمُخَفَّفُ**) என்று சொல்லப்படும். அல்குருஞ்சில் கிடற்கு **عِتَّارَةِ حَمَّامَةِ** (عَنْ آثَنْ) என்ற சொல் மாத்திரம் தான் வருகின்றது.)

2 ماتّحُى لَّا سِيمُ ஹர்பீ

'ماتّحُى لَّا سِيمُ ஹர்பீ' (**الْمَدُ الْلَّازِمُ الْحَرْفِيُّ**) என்பது, எழுத்து வடிவத்தில் சீல சூராக்களின் ஒரம்பத்தில் வரக்கூடிய 'ஹ்ராபுல் முகத்தழுத்' (**الْحُرُوفُ الْمُقْطَعَاتُ**) எனும் பிரித்தெழுதும் போதும், மொழிதலீவும் மீன்றெழுத்துக்களைக் கொண்டுள்ள தனித்தனியாக வரக்கூடிய கீழ்வரும் (எட்டு எழுத்துக்களோடு சம்பந்தப்பட்டதாகும். அவ்வெழுத்துக்களாவன:)

م ك ل س ع ص ق ن

இவைகளை சுருக்கமாக **نَصْ عَسْكُرْ** என்று ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

திடுவும் கிரு வகையாக பிரிகின்றது :

- ஹர்பீ முஸக்கல் / **الْحَرْفِيُّ الْمُشَقْلُ**
- ஹர்பீ மஹப்பப் / **الْحَرْفِيُّ الْمُخَفَّفُ**

I ஹர்பீ முஸக்கல்

الْحَرْفِيُّ الْمُشَقْلُ

மேற்கூறப்பட்டுள்ள எட்டு எழுத்துக்களில் ஒன்றை, அடுத்த எழுத்துடன் சேர்த்து ஒதும் போது,

‘قِتْهُوْم’ (الْإِذْعَامُ) ஏற்படும் எழுத்துக்களை ‘மத்து லாஸிம் ஹர்பீ முஸக்கல்’ (الْمَدُّ الْلَّازِمُ الْحَرْفِيُّ الْمُنْقَلُ') என்று கூறப்படும். இவ்வாறு தீத்தூம் ஏற்படுவது ‘லாம்’ (L) ‘சீன்’ (S) எனும் எழுத்துக்களில் மாத்திரமாகும். இவ்வகையில் அல்குர்மூனில் நான்கு உதாரணங்களே வருகின்றன. அவைகளாவன:

طَسْ	الْأَمْرُ	الْمَصَّ	الْأَمْ
------	-----------	----------	---------

II | ஹர்பீ மஹப்ப ஹர்஫ி المُخفَّفُ

மேற்கூறப்பட்டுள்ள எட்டு எழுத்துக்களும் அடுத்த எழுத்துடன் தீத்தூம் செய்யப்படாமல் வருமேயானால், அதற்கு ‘மத்து லாஸிம் ஹர்பீ மஹப்ப’ (الْمَدُّ الْلَّازِمُ الْحَرْفِيُّ الْمُخفَّفُ') என்று கூறப்படும். அவைகளாவன:

خَمْ	يَسْ	طَسْ	قَ	نَ	صَ
الْأَمْرُ	الْمَصَّ	طَسْمَ	الْأَرْ	الْأَمْ	
خَمْ عَسْقَ	كَهْيَعَصَ				

மத்து லாஸியின் அனைத்து வகைகளும் டூறு ஹறகத் அளவே அவசியமாக நீட்டி ஒது வேண்டும்.

ஆனால் ஹர்பீ மஹப்பில் ‘ஜனை’ (ع) மாத்திரம் நான்கு அல்லது டூறு ஹறகத் அளவு நீட்டி ஒதுலாம்.

ஜனுக்கு அல்குர்மூனில் கிரு உதாரணங்கள் மாத்திரமே வருகின்றன.

خَمْ	كَهْيَعَصَ
------	------------

மேற்கூறப்பட்ட மத்து லாஸியின் அனைத்து வகைகளையும் அறிந்து கொள்வதற்கு அல்குர்மூனில் இவ்வாறு அடையாளம் கிடப்பட்டிருக்கும்.

09 | مَدُّ الصَّلَةِ الْكُبُرَى مத்து சீலஹ்

‘மத்து சீலா’ கிரு வகைப்படும்.

01	மத்து சீலா சுங்றா	مَدُّ الصَّلَةِ الصُّغُرَى
02	மத்து சீலா குப்றா	مَدُّ الصَّلَةِ الْكُبُرَى

1 | مَدُّ الصَّلَةِ الصُّغُرَى مத்து சீலா சுங்றா

ஒர் அரபுப் பதத்தின் ‘ஹா’ (ه) என்ற பிரதிப் பெயர்ச்சொல், ஹறகத் பெற்ற கிரண்டு எழுத்துகளுக்கு மத்தியில், மூம்மா செய்யப்பட்டதாக வந்தால் வாவைக் கொண்டும், கஸ்ரா செய்யப்பட்டதாக வந்தால் யாவைக் கொண்டும் நீட்டி ஒதுவதற்கு ‘மத்து சீலா சுங்றா’ என்று சொல்லப்படும். ஆனால் இந்த ‘ஹா’ வின் பின்னால் ஹம்ஸா எனும் எழுத்து கிடம்பெறக்கூடாது.

இதை கிரண்டு ஹறகத் அளவு நீட்டி ஒது வேண்டும்.

ஒதுவேண்டிய முறை	உதாரணம்
إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ	إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ

2 | مَدُّ الصَّلَةِ الْكُبُرَى مத்து சீலா குப்றா

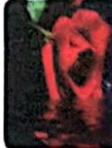
மேலே கூறப்பட்டவாறே இந்த ‘ஹா’ வின் பின்னால் ‘ஹம்ஸா’ எனும் எழுத்து கிடம்பெற்றால், அதை ‘மத்து சீலா குப்றா’ என்று கூறப்படும்.

இவ்வாறு ‘ஹம்ஸா’ கிடம்பெற்றால் மாத்திரம் நான்கு அல்லது ஜந்து ஹறகத் அளவு நீட்டி ஒது வேண்டும்.

ஒதுவேண்டிய முறை	உதாரணம்
مَا لَهُ أَخْلَدَةٌ	مَا لَهُ أَخْلَدَةٌ

இந்த அரபுப் பதத்தின் ‘ஹா’ என்ற

(هَاءُ الضَّيْرِ لِلْغَائِبِ الْمُذَكُورُ الْمُنْدَرُ பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லல் அரபு இலக்கணம் தெரிந்தவர்கள் மூலமே விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

رُمُزُ الْأَوْقَافِ

நிறுத்தற் குறியீடுகள்

‘வக்ப்’ (الْوَقْفُ) என்பது, ஒரு வார்த்தையின் கடைசியில் சப்தத்தை நிறுத்தி முச்சை விடுவதாகும். முச்சையும் சப்தத்தையும் நிறுத்தாமல் தொடராக ஓதுவதற்கு ‘வஸ்ல்’ (الْوَصْلُ) எனப்படும்.

அல்குர்மூனின் பொருள் மாறாமல் ஓசை நயம்பட வார்த்தைகளை நிறுத்தியும் கிணைத்தும் சீராக ஓதுவதற்கு உதவியாக சீல அடையாளங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கு ‘ருமிஸால் அவ்காப்’ (நிறுத்தற் குறியீடுகள்) எனப்படும். அவைகள் பின்வருமாறு

குறியீடுகள்	விபரம்	
○	(الْآيَةُ - முழுத் - வசனம்) இக்குறியீடு ஒரு வசனம் முடிவற்றதற்குரிய அடையாளமாகும். கிந்த வட்டத்தின் மேற்புறம் எந்த அடையாளமும் குறிப்பிடப்படாதிருப்பின், நிறுத்தி ஒது வேண்டும். ஏதாவதோர் அடையாளம் குறிக்கப்பட்டிருந்தால், அதனை அனுசரித்து ஒதிக்கொள்ள வேண்டும்.	
ر	(வக்பு லாஸிம் - கட்டாயமான வக்பு) கிதில் நிறுத்தி ஓதுவது கட்டாயமாகும். மாறாக, சேர்த்து ஒதினால் கருத்தில் மாற்றம் ஏற்படும்.	
صل	ط	இக்குறியீடுகள் உள்ள கிடங்களில் நிறுத்தி ஓதுவது நல்லது.
قف	ق	இக்குறியீடுகள் உள்ள கிடங்களில் சேர்த்து ஓதுவது நல்லது.
ظ	ص	இவ்விடத்தில் நிறுத்தியும், நிறுத்தாமலும் ஒதுவாம்.
ق	ز	
ل	ج	

ل	المُمْتَغِ (வக்பு மம்மூடு) இக்குறியீடுள்ள இடத்தில் சேர்த்தே ஒது வேண்டும்.
س	(சக்தலற்) அல்லது (சீன்) இக்குறியீடுள்ள இடத்தில், முச்சை விட்டு விடாமல் சிறிது நேரம் நிறுத்தி விட்டு, ஒது வேண்டும்.
وَقْفَةٌ	(வக்பற்) கிதில் முச்சை விடாமல் (சக்தாவை விட) சர்வ அத்தக் நிறுத்தி விட்டு, ஒது வேண்டும்.
ك	இக்குறியீடுள்ள வசனத்தற்கு முன்னுள்ள வசனத்தில் எக்குறியீடு இருக்கிறதோ, அதுவே இக்குறியீடுள்ள இடத்தற்கும் சட்டமாகும்.
.. ..	(مُعَانَةٌ) (முன்னகற்) முன்று புள்ளிகளைக் கொண்ட இக்குறியீடு எப்பொழுதும் தொடராக (அடுக்கடுக்கு) கிரண்டு கிடங்களில் தான் வரும். அவற்றில் ஏதொ ஒன்றில் நிறுத்தி விட்டு, மற்றதில் நிறுத்தாது ஓதுவது அவசியமாகும். ஓர் இடத்தில் நிறுத்தினால் மறு இடத்தில் நிறுத்தக்கூடாது.
سَجْدَةٌ	سَجْدَةُ النَّلَوَةِ (ஸஜ்தா திலாவஹ்) இவ்விடத்தில் நிறுத்தி, ஒரு ‘ஸஜ்தா’ செய்ய வேண்டும். கிந்த சஜ்தாவில் ஒது வேண்டிய குனு:
	سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَرَهُ وَشَقَ سَمْعَةً وَبَصَرَةً بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ.

புனித அல்குர்மூனில் எழுதப்பட்டுள்ள கிலக்க அமைப்பு

1 2 3 4 0 ۱ ۷ ۸ ۹ ۱۰

நிறுத்தி ஓதும் போது கவனிக்க வேண்டியவை

- பத்தறதைனை (—) அலிபாக நிறுத்தியும்,
- குண்டு ‘தா’ (+) வை சுகூன் செய்யப்பட்ட ‘ஹா’ (+) வாக நிறுத்தியும்,
- அலிபையும் ‘பத்தஹா மத்தா’ (—) வையும் கிருப்பது போன்றும்,
- மீதிபுள்ள அனைத்து நிலைமைகளிலும் சுகூன் செய்து நிறுத்தியும் ஒது வேண்டும்.

الحرفان المُلْتَقِيَانِ

சேர்ந்து வரும் இரு எழுத்துக்கள்

இதற்கு முன்று சட்டங்கள் உள்ளன. அவையாவன:

01	இத்நாம் முதமாசிலைன்	إِذْ غَامُ الْمُتَمَاثِلُينَ
02	இத்நாம் முதஜானிசைன்	إِذْ غَامُ الْمُتَجَانِسِينَ
03	இத்நாம் முதகாரிபைன்	إِذْ غَامُ الْمُتَقَارِيْنَ

குறிப்பு: கிப்பாடத்தில் ‘இத்நாம்’ என்றால், சுகூன் பெற்று வரும் எழுத்தை, அடுத்து வரும் ஹறகத் பெற்ற எழுத்தாக மாற்றி, அதை ‘ஷத்து’ வைக்கப்பட்டதாக மொழிவதாகும்.

மஹ்ரஜிலும் (எழுத்து வெளியாகும் கீடம்) சிபாத்திலும் ஒன்றுபட்ட கிரு எழுத்துக்கள் ஓர் கீடத்தில் வந்து, அதில் முதலாவது எழுத்து சுகூன் செய்யப்பட்டும், கிரண்டாவது எழுத்து ஹறகத் செய்யப்பட்டும் வருவதை கிணைத்து ஒது வேண்டும்.

குறிப்பு: கிப்பாடத்தில் வரும் ‘சிபாத்’ எனும் வார்த்தை கிறுதியாக வரும் ‘எழுத்துக்களின் தன்மைகள்’ (பக்கம்:47) எனும் பாடத்தைக் குறிக்கும்.

ஒது வேண்டிய முறை	உதாரணங்கள்
وَقَدْ خَلُوا	﴿وَقَدْ دَخَلُوا﴾
إِذْ هَبَكِتَابِيْ	﴿إِذْ هَبَكِتَابِيْ﴾
يُدْرِكُمُ الْمَوْتُ	﴿يُدْرِكُمُ الْمَوْتُ﴾
يُكْرِهُنَّ	﴿يُكْرِهُنَّ﴾

இத்நாம் முதஜானிசைன்

إِذْ غَامُ الْمُتَجَانِسِينَ

மஹ்ரஜில் ஒன்றுபட்ட சில சிபாத்துக்களில் மாறுபட்ட கிரு எழுத்துக்கள் ஓரிடத்தில் கீடம் பெற்று, அதில் முதலாவது எழுத்து சுகூன் பெற்றும், கிரண்டாவது எழுத்து ஹறகத் பெற்றும் வருமேயானால், சுகூன் பெற்று வரும் முதல் எழுத்தை கிரண்டாவது எழுத்தாக மாற்றி, ஒரே எழுத்தாக கிணைத்து ஒது வேண்டும்.

இதற்கு ஏழு நிலைமைகள் உள்ளன.

ஒது வேண்டிய முறை	உதாரணங்கள்	நிலைமைகள்
إِظْلَمْتُمْ	﴿إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾	ظ + ذ 01
قَتَبَيْنَ	﴿قَدْ تَبَيَّنَ﴾	ت + د 02
أَثْقَلَدَعَوَا اللَّهَ	﴿أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ﴾	د + ت 03
فَامْنَطَ طَائِفَةً	﴿فَامْنَتْ طَائِفَةً﴾	ت + ط 04
يَلْهَذِلِكَ	﴿يَلْهَذِلِكَ﴾	ذ + ث 05
إِرْكَمَعَنَا	﴿إِرْكَبَ مَعَنَا﴾	م + ب 06
كுறிப்பு: ﴿طَقَبَتْ﴾	﴿فَرَطَّمْ﴾	ت + ط 07

எழாவது நிலையில் தை த வாக மாற்றாமல், கல்கலா கிண்றி மொழிந்து, குறைவான கிணைத்தலாக மொழியப்படும். இதற்கு ஒசிரியன் வழிகாட்டல் அவசியமாகும்.

03. இத்தாம் முதகாரிபைன் إِذْغَامُ الْمُتَقَارِيْنِ

மஹ்ரஜிலும் சிபாத்திலும் நெருக்கமான கிரு எழுத்துக்கள் ஓர் இடத்தில் வந்து, அலில் முதலாவது எழுத்து சுகூன் பெற்றும், இரண்டாவது எழுத்து ஹைக்கத் பெற்றும் வருமேயானால் சுகூன் பெற்று வரும் முதல் எழுத்தை இரண்டாவது எழுத்தாக மாற்றி, கிணைத்து ஒது வேண்டும்.

இது வேண்டிய முறை	உதாரணங்கள்	நிலைமைகள்
نَخْلُكْ	﴿نَخْلُكْ﴾	ك + ق 01
وَقْرَبْ	﴿وَقْرَبْ﴾	ر + ل 02

குறிப்பு: ர + ل வை சீல காரிகள் ‘இத்தாம் முதஜானிசைனில்’ சேர்த்திருக்கின்றனர்.

சுகூன் செய்யப்பட்ட நூன் எனும் பாடத்திலும் (பக்கம்:16) ‘தன்வீன்’ எனும் பாடத்திலும் (பக்கம்:22) உள்ள இத்தாமின் ‘நூன்’ (ن) தவிர்ந்த மீதமுள்ள வ, ர, ம, ல, ய ஆகிய 5 எழுத்துக்களும் ‘இத்தாம் முதகாரிபைன்’ எனும் இப்பாடத்துடனும் சம்பந்தப்படும்.

﴿رَأْيِشَةٌ رَّاضِيَةٌ﴾ ﴿مَا عَابَدَ﴾ ﴿لَهُ يَكُنْ وَلَمْ﴾ ﴿مِنْ وَرَآئِهِ﴾

✗ அரபுப் பாசையின் கிலக்கணத்தில் (عِلْمُ النَّحْوِ)

‘மஃபா’ (المَعْرِفَة) வின் أَل் என்பவற்றுடன் ‘ஹ்ராபுஷ் ஷம்சிய்யா’ (الْحُرُوفُ الشَّمْسِيَّةُ) வின் ‘லாம்’ (ل) தவிர்ந்த மீதமுள்ள வெள்ளு வருமாயின் அதுவும் இத்தாம் முதகாரிபைனில் தான் சேர்க்கப்படும். உதாரணம்:

﴿وَلَا الصَّالِيْنَ﴾ ﴿اَهْدِنَا الصَّرَاطَ﴾ ﴿الْحُمْن﴾ ﴿وَالشَّمْس﴾

صفاتُ الْحُرُوفِ

எழுத்துக்களின் தன்மைகள்

‘மஹ்ரஜ்’ என்றால் ஒவ்வொரு எழுத்தினதும் வெளியாகும் பிறப்பிடத்தை அறிவதாகும். ‘சிபாத்’ என்றால் ஒவ்வொரு எழுத்தும் வெளியாகும் விதத்தின் தன்மைகளை நுணுக்கமாக அறிவதாகும்.

இதைப் படிப்பதன் பயன் யாதெனில், ஒரே மஹ்ரஜிலிருந்து வெளியாகக் கூடிய, வேறுபட்ட தன்மைகள் (சிபாத்) பொதிந்த எழுத்துக்களைப் பிரித்து விளங்கி அதனை அழகாக மொழிவதாகும்.

சிபாத்தின் சாரம்சம் யாதெனில், உச்சரிப்பின் போது ஏற்படுகின்ற நாவின் அமைப்பு, சப்தம் மற்றும் முச்சு ஆகியவற்றில் உள்ளடங்கும்.

இது கிரண்டு வகைப்படும். அவையாவன:

01	முதழாத்தஹ் (எதிர்மறையுள்ளது)	المُتَضَادَةُ
02	ஷங்ரு முதழாத்தஹ் (எதிர்மறையற்றது)	غَيْرُ الْمُتَضَادَةُ

01. مُتَضَادَةُ الْمُتَضَادَةِ

‘முதழாத்தஹ்’ என்றால் ஒவ்வொரு தன்மைக்கும் எதிராக மற்றுமொரு தன்மை கிருக்கும்.

இதன் மொத்த சிபாத்துகள் 11 ஆகும்.

1. (ஹ்ரஸ் - மறைத்தல்) اللَّهُمْ

இதன் எழுத்துக்களை மொழியும் போது, வெளியாகுமிடத்தில் (குரல் வளையில் நடுக்கமின்றி) குறைவான அழுத்தம் ஏற்படுவதனால், அதிகமான முச்சு தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருப்பதாகும்.

இதன் 10 எழுத்துக்களும் سَكَتَ فَخَنَّهُ شَخْصٌ எனும் சுருக்கத்தில் டாஞ்சியின்ஸ்து.

2 جَهْرٌ (தெளிவு)

الْجَهْرُ

இதன் எழுத்துக்களை மொழியும் போது, வெளியாகுமிடத்தில் (குரல் வளையில் நடுக்கத்துடன்) கூடுதலான அழுத்தம் ஏற்படுவதனால் அதிகமான மிச்சு தடைபடுவதாகும். இதன் 19 எழுத்துக்களும் عَظَمٌ وَزُنْ قَارِئٌ غَضِّ ذِي طَلْبٍ جَذْ عَظِيمٌ وَزِينٌ قَارِئٌ غَضِّ ذِي طَلْبٍ جَذْ எனும் சுருக்கத்தில் அடங்கியுள்ளது.

3 فَيْكَهُون் (கடினம்)

الشَّدَّةُ

இதன் எழுத்துக்களை மொழியும் போது வெளியாகும் கிடம் மூடப்படுவதன் காரணமாக சப்தம் முழுமையாக தடைபடுவதாகும். இதன் 8 எழுத்துக்களும் أَجْدَقْطِ بَكْتْ எனும் சுருக்கத்தில் அடங்கியுள்ளது.

4 تَوْسِّطٌ (நடுத்தண்மை வாய்ந்தது)

الْتَّوْسُطُ

மொழியும் போது சப்தம் தொடர்ந்து செல்லாமலும், முழுமையாக தடைப்பட்டு விடாமலும் ('விக்கஹ்'விற்கும் கீழ் வரும் 'றஹாவஹ்'விற்கும்) நடுத்தண்மை வாய்ந்ததாகவிருத்தல். இதன் 5 எழுத்துக்களும் لِنْ غَمْرٌ எனும் சுருக்கத்தில் அடங்கியுள்ளது.

5 رَهْوَاوَهُون் (மிருகு)

الرَّخَاوَةُ

இதன் எழுத்துக்களை மொழியும் போது வெளியாகுமிடத்தில் சப்தம் எத்தடையும் கில்லாமல் பூர்த்தியாக வெளிப்படுவதாகும். இதன் எழுத்துக்கள் 'வித்தாஹ்'விலும் 'தவஸ்ஸுத்'திலும் கிடம் பெறாத மீதமுள்ள 16 எழுத்துக்களாகும். அவை:

اَثْرَهُونْ فَوْضَضُونْ شَذْسَهُونْ حَذْهُونْ

இதும் போது காலத்தின் அளவை மதிப்பீடு செய்வது கிம்முன்று சீபாத்துகளின் மூலமாகும்.

6 تِسْتِهِلَّا (عَيْرَتْكُهُاتَلْ)

மொழியும் போது நாவின் பிற்பகுதி உயர்வதுடன் சப்தம் மேல் அண்ணத்தை நோக்கிச் சென்று வல்லினமாக உச்சரிக்கப்படும். இதன் 7 எழுத்துக்களும் خُصَّ ضَغْطٌ قِطْعَةً எனும் சுருக்கத்தில் அடங்கியுள்ளது.

7 تِسْتِيَّبَالْ (தாழ்த்துதல்)

மொழியும் போது நாவின் பிற்பகுதி உயராமலும் சப்தம் மேல் நோக்கிச் செல்லாமலும் கிருப்பதுடன் மெல்லினமாக மொழியப்படும். இதன் 22 எழுத்துக்களும் ثَبَتَ عَزْ مِنْ يُجَوَّدُ حَرْفَهُ سَلْ إِذَا شَكَ எனும் சுருக்கத்தில் அடங்கியுள்ளது.

8 تِتْبَاكْ (முடுதல்)

الْإِطْبَاقُ

நாவின் நடுப்பகுதி உயர்வதுடன், சப்தம் நாவிற்கும் மேல் அண்ணத்திற்கும் மத்தியில் அடைப்பட்டு விடுவதாகும். இதன் 4 எழுத்துக்களும் ظَطَ صَصَ ئُوكும். குறிப்பு: கிவ்வெழுத்துக்களில் 'திஸ்தீலா'வுடைய தன்மையும் அடங்குவதால் நாவின் பிற்பகுதியும் உயரும்.

9 تِنْبِيَّةَهُون் (திறபடுதல்)

الْأَنْفَتَحَةُ

மேற் கூறப்பட்டவாறு நாவு உயராமல் கிருப்பதால் சப்தம் அடைப்படாதிருப்பதாகும். இதன் எழுத்துக்கள் இத்பாகில் கிடம் பெறாத மீதமுள்ள 25 எழுத்துக்களாகும்.

10 لَدْلَقْ (தித்லாக்-சறுகுதல்)

الْأَصْمَاثُ (கிஸ்மாத்-ஸ்திரம்)

எனும் கிப்பிரிவினுள்ள கிரு சீபாத்துக்களும் அரபு சொல் கிலக்கணத்துடன் (عَلْمُ الصَّرْفِ) தொடர்புடையதால், மொழித்தலுக்கு எத்தொடர்பும் கிடையாது. அதனால் கிதற்கென தனியாகப் பயிற்சி தேவைப்பட மாட்டாது.

02. வைஷ்ணவ முதலூத்தவர் அல்லது முதலூத்தவர்

'வைஷ்ணவ முதலூத்தவர்' என்றால் ஒவ்வொரு தன்மைக்கும் எதிராக மற்றுமொரு தன்மை இருக்கமாட்டாது. திடன் மொத்த சிபாத்துகள் எட்டாகும்.

1. சபீர் (சீட்டி)

الصَّفِيرُ

இதன் எழுத்துக்கள் ص س

இதை மொழியும் போது நாவிற்கும் முன் பற்களுக்கும் திடையிலிருந்து (பறவையின் சீட்டி சப்தத்திற்கு ஒப்பான) சூர்யமையாக சப்தம் வெளிப்படும்.

2. கல்கலா (அசைத்தல்)

القلْقَلَةُ

இதன் எழுத்துக்கள் ط ب د

இதன் முழு விபரமும் 28 ம் பக்கத்தில் விரிவாக உள்ளது.

3. லீன் (மென்மை, திலகு)

اللَّيْنُ

இதன் எழுத்துக்கள் ي ر

நாவிற்குக் கஷ்டமில்லாமல் அதன் எழுத்துக்களை திலகுவாக மொழிவதாகும். இதன் முழு விபரமும் 37 ம் பக்கத்தில் விரிவாக உள்ளது. லீனின் சந்தர்ப்பத்தில் முக்கால் சப்தம் வெளிப்படக் கூடாது.

4. இன்றிராப் (சாய்தல்)

الْأَحْرَافُ الْأَنْتَرِيَّةُ

இதன் எழுத்துக்கள் ر

இவ்விரு எழுத்துக்களையும் மொழியும் போது வெளியாகுமிடத்தில் நாவு குறுக்கிடுவதால் 'லாம்' எனும் எழுத்தின் சப்தம் நாவின் கிரு பக்கங்களினாலும், 'ரா' எனும் எழுத்தின் சப்தம் நாவின் நுனிப் பகுதியினாலும் சாய்ந்து செல்வதாகும்.

5. தக்ரீர் (மடக்குதல்)

التَّكْرِيرُ

இதன் எழுத்து ر

இதை மொழியும் போது நுனி நாவு திலேசாக நடுங்குவதாகும். கூடுதலாக ஏற்படுவதைத் தவிர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

6. தபஷ்சீ (பரவுதல்)

الشَّفَّيُ

இதன் எழுத்து ش

மொழியும் போது எழுத்தின் சப்தமும், காற்றும் வாயின் உட் பகுதியில், மேல் கீழ் பற்களின் உள்ளால் பரவிச் செல்வதாகும்.

7. இஸ்திதாலா (நீஞ்தல்)

الْإِسْتِطَالَةُ

இதன் எழுத்து ض

இதை மொழியும் போது நாவு வாயின் பின் பக்கத்திலிருந்து முன் பற்களை தொடும் அளவுக்கு நீண்டு செல்வதாகும். கிழு நாவின் பின் பகுதியில் ஏற்படும் எழுத்தத்தினால் உருவாகும்.

8. நூன்னா (ஒரு வகை ராகம்)

الْغَنَّةُ

இதன் எழுத்துக்கள் ن م

முக்கின் உட்பகுதியின் (கிறுதிப் பகுதியான) முக்கந்தண்டிலிருந்து வெளியாகும் ஒரு விதமான ராகமாகும்.

கிழு சுசுன் செய்யப்பட்ட நூன் (பக்கம்:13), தன்வீன் (பக்கம்:19), சுசுன் செய்யப்பட்ட மீம் (பக்கம்:24), ஷத்து செய்யப்பட்ட நூன் மற்றும் மீம் (பக்கம்:26) எனும் பாடங்களோடு சம்பந்தப்பட்டாகும்.

முக்கியக் குறிபு: 'சிபாதுல் ஹராப்' எனும் எழுத்துக்களின் தன்மைகள் பற்றிய கிப்பாடம் மிகவும் நுணுக்கமாகவும், ஆழமாகவும் விளங்க வேண்டிய ஒன்றாகும். கிப்பாடத்தை ஆரம்பக் கட்ட மாணவர்களுக்கு படிப்பதில் சீரமய் கிருக் கீன்றது. இதைக் கட்டாயமாக ஆசீரியான் வழிகாட்டவுடனேயே விளங்கக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை கவனத்திற் கொள்ளவும்.

أَرْكَانُ الصَّلَاةِ الْقُوْلِيَّةِ

கொழுகையின் சொல் சார்ந்த கடமைகள்

புனித அல்குருஞ்சை தஜ்வீத் முறை பேணி ஓதுவது எவ்வாறு கடமையோ, அவ்வாறே தொழுகையின் சொல் சார்ந்த ஜூஞ்கு கடமைகளையும் தஜ்வீத் முறை பேணி, சரியான உச்சரிப்புடன் ஓதுவது தொழுகை கடமையான ஒவ்வொரு முஸ்லிம் மீதும் அவசியமாகும். ஆகவே அவற்றை முறையே தமிழ் ஒலிபெயர்ப்புடன், (பெரும்பாலும் பிழையாக ஓதக் கூடும் என்று சாத் தியப்படக் கூடிய கூடங்களை நிறந்தீட்டப்பட்டவாறு) கீழே தருகின்றோம்.

01 மூர்ம்பத் ‘தக்பீர்’ கூறுதல்

அன்னாஹ் அக்பர்

الله أَكْبَرُ

02 ‘குறுதுல் பாதிஹா’ ஓதுகல்

பிஸ்மில்லாஹிர்
ரஹ்மானிர் ரஹ்மீம்

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

அல்லூம்து லில்லாஹி

الْحَمْدُ لِلَّهِ

நப்பில் ஆலமீன்

رَبُّ الْعَالَمِينَ

அர் ரஹ்மானிர் ரஹ்மீம்

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

மாலிகி யவ்மித்தீன்

مَالِكٍ يَوْمِ الدِّينِ

دُبُغٌ	إِيَّاكَ نَعْبُدُ
இய்யாக ந்.புது	وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
ع	إِهْدِنَا الصَّرَاطَ
இஹ்தி நஸ் சிறாதல் முஸ்தகீம்	الْمُسْتَقِيمَ
ص شِرَاطُ الدِّينِ	صِرَاطَ الدِّينَ
ع أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ	أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
ب غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ	غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
ض وَلَا الصَّالِحِينَ آمِينْ	وَلَا الصَّالِحِينَ آمِينْ

03 கடைசி ‘றக்னக்’தில் ‘அத்தஹிய்யாத்’ ஓதுகல்

الْحَيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ	الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ
அத்தஹிய்யாதுல் முபாறகாதுஸ் சலவாதுத் தையிபாது	الْحَمْدُ لِلَّهِ
வில்லாஹி அஸ்ஸலாமு அலைக	السَّلَامُ عَلَيْكَ
அப்யஹன் நபிய்யு	أَيُّهَا النَّبِيُّ
வறஹ்மதுள்ளாஹி வப்ரகாதுஹ	وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
அஸ்ஸலாமு அலைனா	السَّلَامُ عَلَيْنَا

وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ	وَعَلَى إِبْرَاهِيمَ صَالِحِينَ
أَشْهَدُ أَنْ شَهِيدُ	أَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَشْهَدُ وَأَشْهَدُ	وَأَشْهَدُ
أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ	أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ

أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ	أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ	أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

السلامُ عَلَيْكُمْ	السلامُ عَلَيْكُمْ
السلامُ عَلَيْكُمْ	السلامُ عَلَيْكُمْ

கலீமா தெய்யிபஹ் الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ	لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ	لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

மனைமிட்ட பாடங்களின் பதிவேநு

பக்க இலக்கம்	தீக்தி	பாடங்கள்	உத்தாங் கூறியாற்றல்
05		தஜ்வீதின் முக்கியத்துவம்	
06	✓	எழுத்துக்கள் வெளியாகும் திடங்கள்	✓
11	✓	அரபு எழுத்துக்களின் பயிற்சிகள்	✓
13	✓	சுகூன் செய்யப்பட்ட நூனின் சட்டங்கள் - 1 இழவார்	✓
14	✓	2. தீக்தி	✓
15	✓	3. தீக்தி	
16	✓	4. தீக்தி	✓
19	✓	தன்வீனின் சட்டங்கள் - 1 இழவார்	✓
20	✓	2. தீக்தி	✓
20	✓	3. தீக்தி	✓
22	✓	4. தீக்தி	
24	✓	சுகூன் செய்யப்பட்ட மீமின் சட்டங்கள்	✓
26	✓	ஷத்து செய்யப்பட்ட நூன் மற்றும் மீமின் சட்டங்கள்	✓
27	✓	அங்காால் எதும் வார்த்தையில் உள்ள வாய்மின் சட்டங்கள்	✓
28	✓	கல்கலா	✓
30	✓	'ரா' வின் சட்டங்கள்	✓
32	✓	மத்தின் சட்டங்கள்	✓
33		01. மத்து தபீச்	
34		02. மத்து வாஜீப்	
35		03. மத்து ஜாகிஸ்	
36		04. மத்துல் னுரிமீ லிஸ் சுகூன்	
36		05. மத்து கிவழ்	
37		06. மத்து லீன்	
37		07. மத்து பதல்	
38		08. மத்து வாலீம்	
41		09. மத்து சீலஹ்	
42		நிறுத்தற் குறியிடுகள்	
44		சேர்ந்து வரும் கிரு எழுத்துக்கள்	
47		எழுத்துக்களின் தன்மைகள் (சீபாத்)	
52		தொழுகையின் சொல் சார்ந்த கடமைகள்	